

VORES 4DE FAR

A/S PALLADIUM
præsenterer

VORES 4DE FAR

Manuskript og drejebog:

Sys Gauguin

Fotografi: Einar Olsen og Ib Dam

Tone: Knud Kristensen

Dekorationer: Erik Aaes

Klipning: Edith Schlüssel

Kopi: Johan Ankerstjerne A/S

Musik: Sven Gyldmark

Iscenesættelse:

JON IVERSEN

Udlejning:

A/S FILM-CENTRALEN-PALLADIUM

Personerne

Lulu Wänner, forfatterinde . . .	<i>Berthe Qvistgaard</i>
Dirk	<i>Mads</i>
Dorte	} hendes børn } <i>Lone</i> <i>Kirsten</i> <i>Bjarne</i>
Jo-Jo	
Mik	
Claes, direktør	} børnenes fædre } <i>Arnold Sjöstrand</i> <i>Helge Kjerulff-Schmidt</i> <i>Preben Mahrt</i>
Erik, professor	
Hugo, maler	
Onkel John, redaktør	<i>Gunnar Lauring</i>
Tante Clara	<i>Agnes Rehni</i>
„Han“	<i>Ove Sprogø</i>
„Hun“	<i>Inge Ketti</i>
1. betjent	<i>Osvold Helmuth</i>
2. betjent	<i>Kjeld Petersen</i>
Købmanden	<i>Henry Nielsen</i>
Buffetjomfruen	<i>Elga Olga Svendsen</i>
Onkel Georg	<i>Ib Schönberg</i>

Handlingen

„H. F. F. M.“ — mon der ikke er en hel del, der husker denne klub, som fire søskende: Dirk, Dorte, Mik og Jo-Jo startede engang?

„Hold Fingrene fra Mor“ — i sig selv siger det jo alt. Gennem flere år har dette firkløver haft det som i et lille paradis sammen med deres mor, forfatterinden Lulu Wänner. De har hver sin far, d. v. s. Mik og Jo-Jo har den samme. De er nemlig tvillinger. Tre gange har deres mor altså været gift, og følgelig mener de, at hen-

des behov for ægtemænd nu må være stillet, hvorfor de til dato har fjernet hver mand, der kom på hendes vej. Men hvem kunne ane, at „onkel John“ — alias redaktør John Carstensen — familiens ven gennem mange år — en skønne dag skulle blive den, der bragte vildrede i deres tilværelse. Onkel John er jo nemlig også medlem af klubben, men som det viser sig, af egoistiske grunde.

Summa summarum: Mor og onkel John har nu besluttet at gifte sig, og hun mener, at han „som mand af huset“ bør have det tilstrækkelige mod til at fortælle det til de fire musketerer.

„Joh — men mand i huset — bliver jeg jo først i morgen kl. 11.15, når vi er viede på rådhuset.“ Ægte mandfolk!

Han tør altså ikke sige det, men fortæller børnene — som sandt er — at deres mor og han næste dag rejser på en lille ferie op til et sommerhus i Nordsjælland, som han har lånt af det blad, han er medarbejder ved, men *bryllupsrejse* siger han ikke noget om.

Imidlertid har fru Lulus tre „forhenværende“, der stadig har hyggelig kontakt med den lille familie, opdaget, hvad der er i gære. — Og dette må ikke gå stille af — synes de. Skal Lulu smedes i hymens lænker for fjerde gang — må de yde deres bidrag.

De får opsporet, hvor hvedebrødsdagene skal fejres, og skyr intet middel for at give de nygifte en „festlig“ modtagelse.

Men børnene har også opdaget noget — nemlig, at det åbenbart er helt forkert, at deres mor er taget på landet med onkel John, når de ikke er gift — og de ta'r deres livs store beslutning.

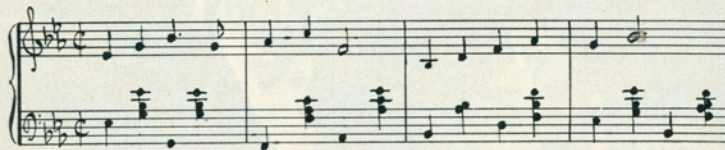
Det eneste rigtige er at få onkel John til at gifte sig med mor ... Det lille idylliske sommerhus i Nordsjælland, hvor hvedebrødsdagene skulle fejres i stilhed, ro og harmoni, bliver — grundet på alle disse opdagelser — efterhånden forandret til åstedet for en række oplevelser, som intet brudepar vist nogensinde har drømt om.

MEN DER ER INGEN INDIANER!

Tekst: Erik Leth

Musik: Sven Gyldmark

Skovens dyb udforsker vi
— lissom i romaner.
Bøge-junglen går vi i — —
Men der er ingen indianer!!

Modigt vandrer vi som de
gamle karavaner.
Mange snegle møder vi — —
Men der er ingen indianer!!

Med en lasso fanges den
sidste Mohikaner.
„Løkken“ prøver vi igen — —
Men der er ingen indianer!!

Men tys-tys, *der* sidder den
sidste Mohikaner.
„— Jeg er skovfog'd Peddersen“.
Men du er ikke indianer.

Vores 4 de far

A/S PALLADIUM
præsenterer

VORES 4DE FAR

Manuskript og drejebog:

Sys Gauguin

Fotografi: Einar Olsen og Ib Dam

Tone: Knud Kristensen

Dekorationer: Erik Aaes

Klipning: Edith Schlüssel

Kopi: Johan Ankerstjerne A/S

Musik: Sven Gyldmark

Iscenesættelse:

JON IVERSEN

Udlejning:

A/S FILM-CENTRALEN-PALLADIUM

Personerne

Lulu Vänner, forfatterinde . . .	<i>Berthe Qvistgaard</i>
Dirk	<i>Mads</i>
Dorte	<i>Lone</i>
Jo-Jo	<i>Kirsten</i>
Mik	<i>Bjarne</i>
Claes, direktør	<i>Arnold Sjöstrand</i>
Erik, professor	<i>Helge Kjerulff-Schmidt</i>
Hugo, maler	<i>Preben Mahrt</i>
Onkel John, redaktør	<i>Gunnar Lauring</i>
Tante Clara	<i>Agnes Rehni</i>
„Han“	<i>Ove Sprogø</i>
„Hun“	<i>Inge Ketti</i>
1. betjent	<i>Osvald Helmuth</i>
2. betjent	<i>Kjeld Petersen</i>
Købmanden	<i>Henry Nielsen</i>
Buffetjomfruen	<i>Elga Olga Svendsen</i>
Onkel Georg	<i>Ib Schonberg</i>

Handlingen

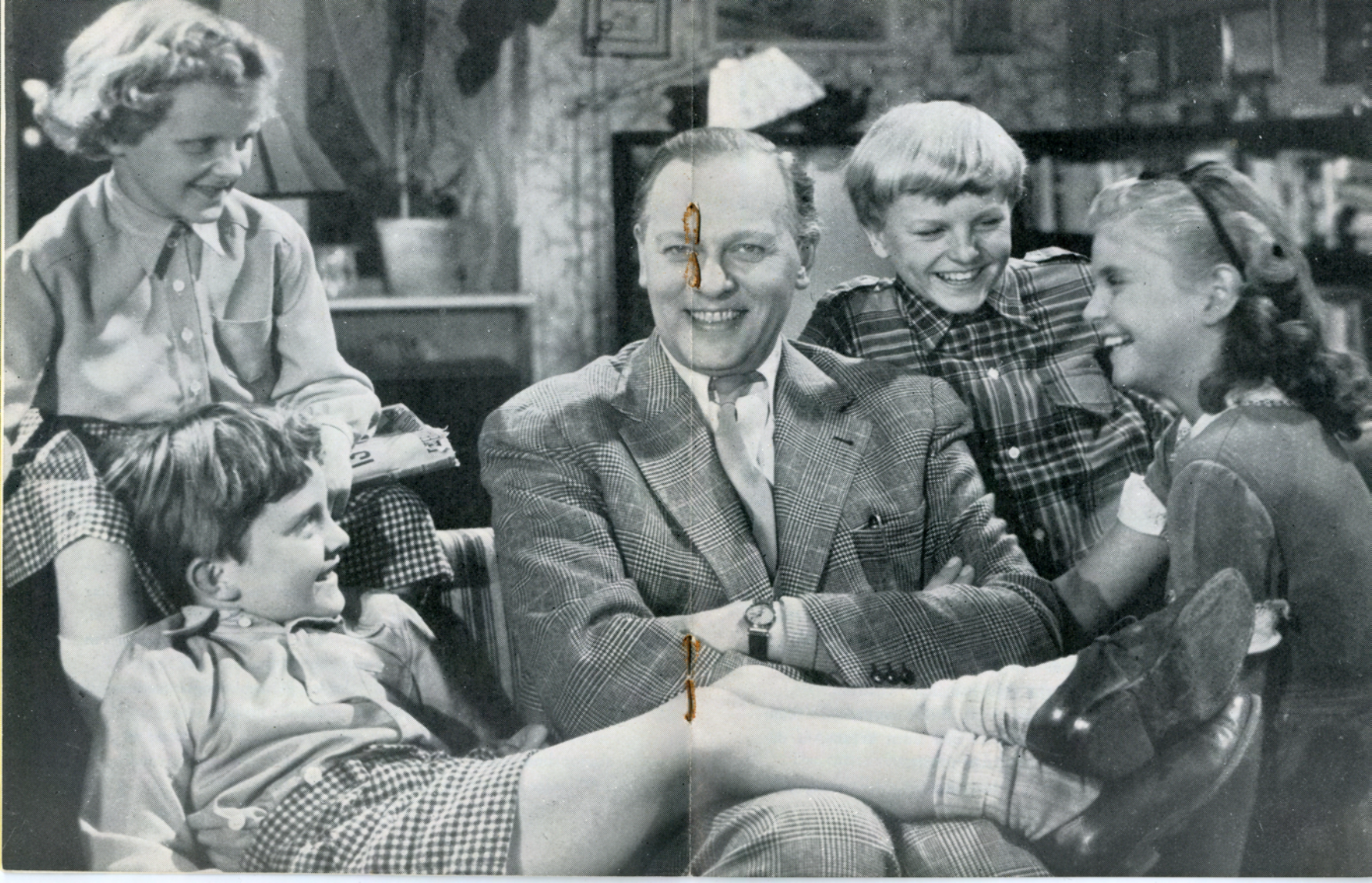
„H. F. F. M.“ — mon der ikke er en hel del, der husker denne klub, som fire søskende: Dirk, Dorte, Mik og Jo-Jo startede engang?

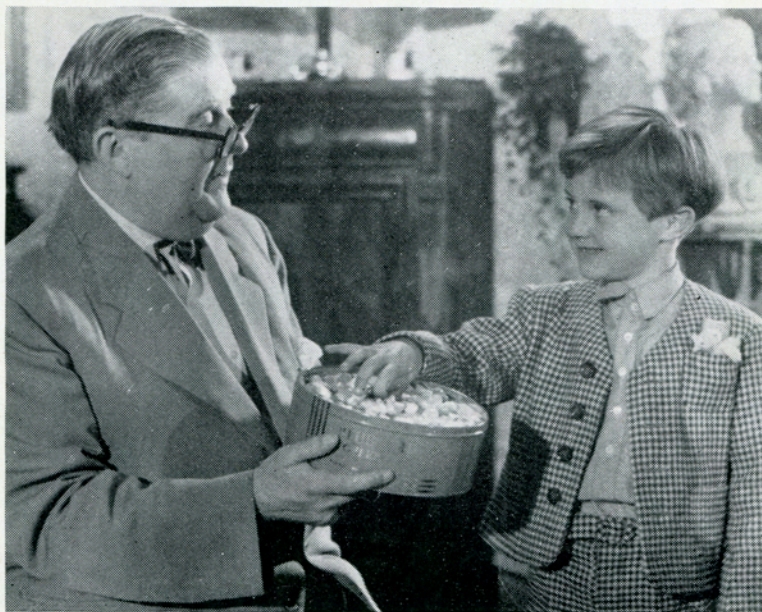
„Hold Fingrene fra Mor“ — i sig selv siger det jo alt. Gennem flere år har dette firkløver haft det som i et lille paradis sammen med deres mor, forfatterinden Lulu Wänner. De har hver sin Far, d. v. s. Mik og Jo-Jo har den samme. De er nemlig tvillinger. Tre

gange har deres Mor altså været gift, og følgelig mener de, at hendes behov for ægtemænd nu må være stillet, hvorfor de til dato har fjernet hver mand, der kom på hendes vej. Men hvem kunne ane, at „onkel John“ — alias redaktør John Carstensen — familiens ven gennem mange år — en skønne dag skulle blive den, der bragte vildrede i deres tilværelse. Onkel John er jo nemlig også medlem af klubben, men som det viser sig, af egoistiske grunde.

Summa summarum: Mor og onkel John har nu besluttet at gifte sig, og hun mener, at han „som mand af huset“ bør have det tilstrækkelige mod til at fortælle det til de fire musketerer.

„Joh — men mand i huset — bliver jeg jo først i morgen kl. 11.15, når vi er viede på rådhuset.“ Ægte mandfolk!

Han tør altså ikke sige det, men fortæller børnene — som sandt er — at deres mor og han næste dag rejser på en lille ferie op til et sommerhus i Nordsjælland, som han har lånt af det blad, han er medarbejder ved, men *bryllupsrejse* siger han ikke noget om.

Da det er onkel John, mor rejser med, finder børnene det kun naturligt og ta'r glade afsked med deres mor uden at ane, at de næste gang kommer til at møde hende som nygift.

Imidlertid har fru Lulus tre „forhenværende“, der stadig har

hyggelig kontakt med den lille familie, opdaget, hvad der er i gære. — Og dette må ikke gå stille af — synes de. Skal Lulu smedes i hymens lænker for fjerde gang — må de yde deres bidrag.

De får opsporet, hvor hvedebrødsdagene skal fejres, og skyr intet middel for at give de nygifte en „festlig“ modtagelse.

Men børnene har også opdaget noget — nemlig, at det åbenbart er helt forkert, at deres mor er taget på landet med onkel John, når de ikke er gift — og de ta'r deres livs store beslutning.

Det eneste rigtige er at få onkel John til at gifte sig med mor . . . Det lille idylliske sommerhus i Nordsjælland, hvor hvedebrødsdagene

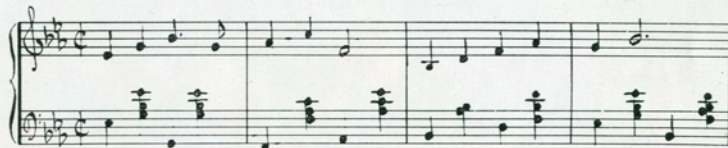
skulle fejres i stilhed, ro og harmoni, bliver — grundet på alle disse opdagelser — efterhånden forandret til åstedet for en række oplevelser, som intet brudepar vist nogensinde har drømt om.

Et væld af „ægtmænd“ — børn — politibetjente og andre implicerede strømmer til — og der opstår adskillige både vanskelige, morsomme og forsonende situationer, før vores fire små venner endelig bliver overbevist om, at deres kære mor virkelig er gift med onkel John, så de roligt kan tage hjem og overlade valpladsen til deres mor og — som Mik siger: „Vores fjerde Far“!

MEN DER ER INGEN INDIANER!

Tekst: Sys Gauguin

Musik: Sven Gyldmark

Skovens dyb udforsker vi
— lissom i romaner.
Bøge-junglen går vi i — —
Men der er ingen indianer!!

Modigt vandrer vi som de
gamle karavaner.
Mange snegle møder vi — —
Men der er ingen indianer!!

Med en lasso fanges den
sidste Mohikaner.
„Løkken“ prøver vi igen — —
Men der er ingen indianer!!

Men tys-tys, *der* sidder den
sidste Mohikaner
„— Jeg er skovfog'd Peddersen“.
Men du er ikke indianer.

